

Nr 445.

Godkänd av första kammaren den 18 juni 1918.

Godkänd av andra kammaren den 19 juni 1918.

*Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion
angående ersättning åt lokomotivreparatören M. Holmberg
för flyttning till annan tjänstgöringsort.*

(Statsutskottets utlåtande nr 236.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, att riksdagen måtte tillerkänna lokomotivreparatören Martin Holmberg flyttningsersättning till ett belopp av 606 kronor.

Till stöd för den sålunda gjorda framställningen har anförts följande:

»Den 30 juni 1916 erhöll lokomotivreparatören Martin Holmberg, som därförut tjänstgjort vid statens järnvägars verkstäder i Halmstad, order från maskindirektören att den 1 oktober samma år avflytta till Ängelholm. Han uppsade då sin bostadslägenhet i Halmstad och försökte att få hyra en sådan i Ängelholm. På grund av i denna stad rådande bostadsbrist fanns det emellertid då ingen möjlighet att anskaffa lägenhet, utan nödgades han återhyra lägenheten i Halmstad och låta familjen kvarbo där till den 1 april 1917, då han äntligen lyckades erhålla bostad i Ängelholm och familjen flyttade dit. Som vederbörande befäl utan ombesörjande av bostad endast beordrar personalen att flytta, då tjänsten så kräver, kan det för den som förflyttas till en plats, där bostadsbrist är rådande, skapas stora svårigheter. Detta har också belysts i Ängelholms stadsfullmäktiges protokoll i samband med behandlingen av en motion rörande åtgärder för bostadsbristens avhjälpande i denna stad.

Hos distriktsförvaltningen vid III. distriktet, kungl. järnvägsstyrelsen och Kungl. Maj:t har herr Holmberg begärt ersättning för flyttningskostnaderna samt för de stegrade bostadsutgifter, han av ovannämnda skäl fått vidkännas, men har av samtliga denna begäran avslagits. Kostnaden för flyttningen kan beräknas till 60 kronor och ersättningen för den tid av 6 månader, som han arbetat i Ängelholm och hade familjen bosatt i Halmstad, till 3 kronor per dag eller för 182 dagar 546 kronor, sammanlagt 606 kronor. Erinras bör, att statens järnvägar eljes såsom dagtraktamente till personal, som arbetar på annan ort än där den är bosatt, utbetalar 4 kronor per dag.»

Riksdagen har icke kunnat undgå att finna den förevarande framställningen vara behjärtansvärd. Att på grund av den knappa utredningen i motionen bifalla densamma har riksdagen likväl icke ansett sig kunna. Det vill emellertid synas riksdagen, att rättvisa och billighet tala för, att, då tvångsflyttad personal saknar möjlighet att förskaffa sig bostäder å den nya tjänstgöringsorten, särskild ersättning i form av visst dagtraktamente bör beredas samma personal. Då dylika fall egentligen torde uppkomma under de nu rådande kristidsförhållandena, har riksdagen ansett det icke böra medföra betänklighet, därest utan intagande av särskilda föreskrifter i avlöningsreglementet för tjänstemän vid statens järnvägar Eders Kungl. Maj:t utfärdar bestämmelser i ämnet, vilka synas böra äga tillämpning i avseende å samtliga de fall av ifrågavarande slag, som inträffat efter kristidens början. Därest möjligen vid frågans övervägande Eders Kungl. Maj:t skulle finna, att jämväl efter utgången av den egentliga kristiden tillfälle bör finnas att bereda ersättning av omhandlade slag, bör frågan underställas riksdagens prövning.

På grund av vad sålunda anförts, för riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville, efter verkställd utredning, utfärda bestämmelser angående ersättning till befattningshavare vid statens järnvägar, som under rådande kristid efter tvångsflyttning icke kunnat på den nya tjänstgöringsorten anskaffa tjänlig bostad.

Stockholm den 19 juni 1918.

Med undersåtlig vördnad.